பெருந்தகை மு.வ.வின் இலக்கிய வளத்திற்கு ஒரு சான்று
A Testament to the Literary Richness of Dr. Mu. Varatarācaṉār

டாக்டர் வே. விக்னேசு / Dr. V.Vignesh[1]

Date of submission: 2020-02-05
Date of acceptance: 2020-08-10
Date of Publication: 2020-12-10
Corresponding author's Name:
Dr. V.Vignesh
Email: vignesh@psgcas.ac.in

Abstract

Dr. Mu. Varadarasanar's contributions to the development of Twentieth-century literature were numerous. He had excelled in multiple fields such as Literature, Novel, Drama, Correspondence, Literary research, Literary Criticism, Literary History, and Linguistics. He had a deep interest in *Sangam* literature, and his main objective was to simplify the *Sangam* literature. He firmly believed that simplicity was the key to make the *Sangam* literature reach the general public. He advocated the notion that in a perpetually existing world, the Sangam literature could only survive if the generations to come could understand it very well and form the perception of "*Sangam* literature is our literature". To achieve his aim, Dr. Mu. Varadarasanar even created short stories based on the Sangam literature, which he had already simplified, to appeal to the general masses. The purpose of this article is to demonstrate the lushness of Dr. Mu. Varadarasanar's research on '*Ovacceyti*', which describes the fifth song of *Akanāṉūṟu*, a book which is considered as one of the most literaryresearch books in the Tamil Literary world. This article explains how'*Ovachett*i'could testify to Dr. Mu. Varadarasanar's literary strength.

Key Words: Mu. Varadarasanar, sangam literature, mu.va., akananooru, ovacheithi, Literary Richness, literary criticism

தோற்றுவாய்

தமிழிலக்கியப் பெற்றியை ஆராய்ந்து தமிழின் பெருமையை உயர்த்திய சான்றோருள் குறிக்கத்தக்கவர் பெருந்தகை மு.வ. அவர்களாவர். முன்னைப் பழமைக்கும் பின்னைப் புதுமைக்கும் இணைப்புப் பாலமாய் விளங்கியவரவர். இயற்கையின்பால் ஈடுபாடு கொண்ட அவர், சங்க இலக்கியத்தைப் பெரிதும் கற்றதோடன்றி, அதனைப் பல்லாற்றானும் ஆய்ந்து, இயன்றுழியெல்லாம் எளிமைபடுத்தித் தமிழ்மொழியின் பண்பாட்டு இலக்கியச் செழுமையை இளந்தலைமுறையினருக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். இங்ஙனம் மு.வ. அவர்கள் படைத்த இலக்கிய ஆராய்ச்சி நூல்கள் யாவற்றிலும் அவரின் இலக்கியவளம் இனிது புலனாகக் காணலாம். அன்றியும், சங்க இலக்கியப்பாடல்களை மு.வ. அவர்களைப் போல் இலக்கியவளத்தோடு இனிது புலப்படுத்தியவர் ஒருசிலரே எனல் துணிபு. இவ்வகையில், மு.வ. அவர்கள் அரிதின் முயன்று படைத்த இலக்கிய ஆராய்ச்சி நூல்களுள், அகநானூற்றின் ஐந்தாம் பாடலின் விளக்கமாக அமைந்த 'ஓவச்செய்தி' என்னும் ஆராய்ச்சிப் பெருநூல் ஒன்றுதானும் அவர்தம் இலக்கிய வளத்திற்குச் சான்று பகர்வதாயமைந்துள்ளது. இந்நூலின்கட் புலனாகும் அன்னாரின் இலக்கிய வளத்தினைச் சாற்றுதலே இக்கட்டுரை ஆராயக்கொண்ட ஆய்வுப்பொருளாம்.

[1] Assistant Professor of Tamil, PSG College of Arts and Science, Coimbatore - 641014, Tamilnadu, India. vignesh@psgcas.ac.in

முன்னாய்வுகள்

பெருந்தகை மு.வ. அவர்கள் இம்மன்பதையினின்றும் மறைந்த பின்னர் அவர்தம் படைப்புக்களைப் பலரும் ஆய்வு செய்துள்ளனர். அவ்வகையில், பசையப்பன் கல்லூரித் தமிழ் முதுகலை மாணவர் மன்றம் மு.வ. அ.மு.ப. அவர்கள் குறித்தக் கருத்தரங்கு ஒன்றனை நடத்தி, 'பேராசிரியர் மு.வ. பேராசிரியர் அ.மு.ப. கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள்' என்னும் தலைப்பில் 1947 இல் நூலக வெளியிட்டனர். இந்நூல்தானும் மு.வ.வின் படைப்புக்களுள் சிலவற்றை மட்டும் ஆராய்கிறது. அன்றியும், டாக்டர் இரா. தண்டாயுதம் அவர்களின் 'மு.வ.வின் இலக்கியங்கள்' (1975) என்னும் நூலும் இவ்வகையினதேயாம். இங்ஙனமே, பேராசிரியர் க.த. திருநாவுக்கரசு அவர்கள் படைத்த ‘பேராசிரியர் மு.வரதராசனாரின் படைப்பிலக்கியம்' (1984) என்னும் ஆய்வுப்பெருநூல் மு.வ. அவர்களின் படைப்புக்கள் முழுவதையும் ஒரோவழி ஆய்ந்து அறிமுகஞ்செய்கிறது. பேராசிரியர் சி. பாலசுப்பிரமனியன் இயற்றிய ‘டாக்டர் மு.வ.வின் சிந்தனை வளம்' (1994) என்னும் பெயரிய நூல் மு.வ.வின் சிந்தனை வளத்தினைப் பல்லாற்றானும் ஆய்ந்துணர்த்துகிறது. இந்நூல்கள் யாவும் இக்கட்டுரை ஆராயக்கொண்ட ஆய்வுப்புலத்திற்கு முன்னாய்வுகளாய் அமைகின்றன.

இலக்கிய ஆராய்ச்சி நூல்கள்

அ.சி. செட்டியார், க. வெள்ளை வாரணனார், குருதேவர் தெ.பொ.மீ. ஔவை. துரைசாமிப்பிள்ளை என்றின்ன புலமிக்க சான்றோர்கள் மரபிலக்கியக் களத்தில் வலம்வந்த காலத்தில் பண்டைத் தமிழிலக்கியத்திற்கும் புத்திலக்கியத்திற்கும் இணைப்புப் பாலமாக விளங்கியவர் பெருந்தகை மு.வ. அவர்கள். சங்க இலக்கியத்தில் தோய்ந்த நெஞ்சங் கொண்ட அவர், சங்க இலக்கியத்தை எளிமைப்படுத்தினால் மட்டுமே அவை பொது மக்களிடம் சென்று சேரும்; பல்லாண்டுகள் இம்மன்பதையில் நின்று நிலவும்; சங்க இலக்கியம் என்றால் என்ன என்று அறியாதவரும் இல்லாத நிலை ஏற்பட்டு, 'சங்க இலக்கியம் எங்கள் இலக்கியம்' என்னும் நிலை உருவாகும் என்பதை மனதிற்கொண்டு மு.வ. அவர்கள் சங்க இலக்கியங்களை இயன்றுழியெல்லாம் எளிமைப்படுத்தி, அவற்றைத் தொடர்கதை வடிவிலும் சிறுகதை வடிவிலும் அவர் படைத்துள்ளார்.

அவையே, மணல்வீடு (1948), திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம் (1948), மாதவி (1950), ஔவச்செய்தி (1950), கண்ணகி (1950), முல்லைத்திணை (1952), நெடுந்தொகை விருந்து (1952), குறுந்தொகை விருந்து (1953), நற்றிணை விருந்து (1953), சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கை (1954), நற்றிணைச்செல்வம் (1954), குறுந்தொகைச்செல்வம் (1955), நெடுந்தொகை செல்வம் (1955), நடைவண்டி (1955), கொங்குதேர் வாழ்க்கை (1955), புலவர் கண்ணீர் (1957), தமிழ்நெஞ்சம் (1957), இளங்கோ அடிகள் (1959), இலக்கியக் காட்சிகள் (1961), குறள் காட்டும் காதலர்கள் (1968) என்னும் பெயரிய நூல்களாம்.

இவற்றுள் விருந்து வரிசை நூல்களும் செல்வம் வரிசை நூல்களும் சங்க இலக்கியங்களான செவ்வியல் நூல்களை; நம் முன்னோர் நமக்கு விட்டுச்சென்ற இலக்கியக் கருவூலத்தை நயம்பட; எளிமையாக; சுவை மிளிர உரைக்கும் சொல்லோவியங்களாகும்.

மு.வ.வின் இலக்கிய வளம்

மு.வ. அவர்கள் தாம் பிறந்த ஊரான ‘வேலம்' என்னும் சிற்றூரைக் குறித்து ‘எங்கள் ஊர் வேலம்' என்னும் தலைப்பில் படைத்த கட்டுரை 03.08.1969 இல் ஆனந்தவிகடனில் வெளிப்போந்தது. தம் சொந்த ஊர் குறித்து உவகை பெருக மு.வ. கூறுகின்றார்:

“ஆர்க்காட்டில் இருந்து ஐந்தாவது மைலில் சோளிங்கபுரம் போகும் சாலையில் அமைந்த கிராமம் அது. ஊரின் முகப்பிலேயே ஒரு நல்ல குளம் (ஊருணி) அமைந்து அழகான காட்சி தருகிறது. அதன் உயர்ந்த கரையின் மேட்டில் ஆலமரங்கள் பல சூழ்ந்து விளங்கும். குளத்திற்கும் ஊருக்கும் இடையே நீரற்ற ஓடையும் பெரிய ஆலமரமும் அரசமரமும் உள்ளன. அந்த மரங்களே

ஊர்ப் பெரியவர்களுக்கு அரசியல் அரங்கம்; இளைஞர்களுக்கு ஆடும் களம்; அரட்டை மன்றம். இவையெல்லாம் ஊருக்கு மேற்கே உள்ளன. கிழக்கே உள்ள சத்திரம் பலருக்கு ஒதுக்கிடம்; சிலருக்கு ஊர் வம்புக் கூடம். வடக்குப் பகுதியில் உள்ள தெருவில் எங்கள் வீட்டின் திண்ணை மேலிருந்து பார்த்தால் வேலத்து மலை ஒரு மைல் தொலைவில் தெரியும். இளமையில் அந்த மலையின் உச்சிப்பகுதி மட்டுமே தெரியும். மலைக்கும் எங்கள் தெருவுக்கும் இடையே அவ்வளவு மரங்கள் அடர்ந்திருந்தன. இப்பொழுது வீட்டிலிருந்து பார்த்தால் மலையின் முழு வடிவமும் தெரிகிறது. மரங்கள் எல்லாம் வெட்டப்பட்டுப் போயின.

ஒரு பொருளின் உண்மையான மதிப்பு அல்லது ஒருவரின் உண்மையான சிறப்பு நெருங்கிப் பழகுகின்றவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை" *(வரதராசனார், 1969, P.24).* தம்முடைய சொந்த ஊர் பற்றி எடுத்துரைத்த மு.வ., அவ்வூரின் இயற்கையில் தம்மைக் கரைத்துக் கொண்டமையை,

> *"நான் விரும்பி குளித்து வந்த மற்றோர் இடம் ஊருக்கு வடக்கே மலையடிவாரத்தில் உள்ள பெரிய ஓடை என்னும் அருவியாகும். கலசல என்ற ஒலி ஒளியோடு வரும் அந்தக் குளிர்ந்த நீரில் குளித்துஇ பக்கத்தே ஓர் அத்திமரத்தின் கீழே உள்ள பாறை மேல் அமர்ந்து நல்ல நூல்களைப் படிப்பது வழக்கம். என் வாழ்வில் பலநாள் மனம் அமைதியில் மூழ்கிய இடம் அது. பாடல்களை வாய்விட்டுப் பாடி மகிழ்ந்த இடம் அது" (வரதராசனார், 1969, P.24)*

என்பதனான் நமக்கறிவிக்கின்றார். இவ்வகையில் நோக்கின், அவரின் இலக்கிய நெஞ்சம் புலனாக; இலக்கிய மணம் இனிது கமழ இக்கட்டுரை திகழ்வதைக் காணவியலுகிறது.

ஓவச்செய்தி

மு.வ.வின் நெஞ்சம் தூய தமிழ்நெஞ்சம்; சங்க இலக்கியங்களுள் ஆழ்ந்து தோய்ந்த; இயற்கையோடு இயைந்த இலக்கியநெஞ்சம். எனவேதான், 'பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை' என்னும் ஆய்வுப்புலத்தைத் தம் டாக்டர் பட்டத்திற்காகத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டார். அவ்வகையில், சங்க இலக்கியம் பற்றிய மு.வ.வின் கருத்தும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கதாம். அவர் கூறுமாறு:

> "சங்க நூல்களைக் கற்பவர். வாழ்க்கையின் உண்மைகளை மறவாமல் ஆராய்ந்து காண வேண்டும். வாழ்க்கையைப் பற்றிய தெளிவு பெறாத வரும் சங்க இலக்கியத்தைக் கற்று அந்தத் தெளிவு பெற முடியும். வாழ்க்கையால் இலக்கியக் கல்வியும், இலக்கியக் கல்வியால் வாழ்க்கையும் வளம் பெற முடியும் என்ற உண்மையை இங்குக் காணலாம். இது மட்டுமன்று. ஒரே வகையான தூய உயர்ந்த அமைப்பு, சங்க இலக்கியம் முழுவதும் ஊடுருவி நிற்பதால் ஒரு பாட்டைக் கற்பவருக்கு ஏதேனும் ஐயம் இருந்தால் மற்ற பாட்டுக்களின் கருத்துக்கள் முன் வந்து துணை செய்யும்; ஐயம் போக்கும்; உண்மை உணர்த்தும்"

என்னுமாற்றான் அழகுற விளக்குகின்றார்.

இங்ஙனமே, சங்க இலக்கியப் பாடல்களை இனிது துய்ப்பதற்குரிய வழிமுறைகளையும் மு.வ. அவர்கள்,

"பாட்டுக்கு உயிர் உணர்ச்சி; உடல் கற்பனை; உடை ஒலிநயம். குறுந்தொகைப் பாட்டுக்களில் உடை எளிதாக உள்ளது; உடல் அழகுற அமைந்துள்ளது. உயர் போற்றத்தக்கதாக உள்ளது. உயிரின் வாழ்வுக்காக உடலும், உடலின் காப்புக்காக உடையும் அமைந்த அமைப்பை இவற்றில் காணலாம். நுணுகி யுணரும் செவிப்புலன் வாய்ந்தவர்க்கே, இப்பாட்டுக்களில் உள்ள ஒலிநயம் புலனாகும். பிற்காலத்துப் பாட்டுப் போலவோ, கலித்தொகைப் பாட்டுப் போலவோ எளிதில் விருந்தாகும் இசைக் கவர்ச்சி இவற்றில் இல்லை. நுட்பமாக செவி உடையவராய். எளிமையான நயமே போதுமென அமைபவர்க்கே இங்கே விருந்து உண்டு. உடலாகிய கற்பனையும் அளவுபட்டு அமைந்துள்ளது. தசைநார்த் திரட்சியும்

பெருக்கமும் அமைந்து காண்போரை மருட்டும் உடல் வளர்ச்சி போன்ற கற்பனைகள் சில நூல்களில் உள்ளன. இவற்றில் உள்ள கற்பனை காந்தியடிகளின் தூய உடல் போன்றது. வலிமைமிக்க உடல் அன்று; நலம் நிறைந்த உடலாகும்; இடர்ப்பாடின்றி உணர்ச்சி விளங்குதற்கு ஏற்ற நோயற்ற உடலாகும். எளிய உடை சூழ்ந்து நோயற்று விளங்கும் இந்த அழகிய உடலில் அமைந்துள்ள உணர்ச்சி மாசற்றது; நெறியானது; போற்றத்தக்கது" *(வரதராசனார், 2008, P. 14)*

என்பதனான் தெள்ளித்தின் புலப்படுத் தியுள்ளார் என்பது ஈண்டுச் சுட்டத்தக்கதாம். அன்றியும், சங்க இலக்கியங்களை மக்களிடம் கொண்டுசேர்ப்பதற்கு ஒல்லும்வகையெல்லாம் முயன்ற மு.வ. அவர்கள், அங்ஙனம் கொண்டு சேர்த்தற்குரிய வழிகளையும் நமக்கறிவிக்கின்றார். அவர் அறிவிக்குமாறு:

> *''எவ்வளவு சிறப்புவாய்ந்த இலக்கியமாயினும் அதன் எதிர்காலம், கற்கும் மக்களைப் பொறுத்தே அமைகின்றது. ஒருபுறம், அதனை ஆழ்ந்து கற்று உணரும் புலவரும் வேண்டும். மற்றொருபுறம் அதன் கருத்தை உணர்ந்து போற்றிப் புகழும் பொதுமக்களும் வேண்டும். பொது மக்களின் உள்ளத்தில் இடம் பெறாமல், புலவர் நெஞ்சில் மட்டும் வாழும் வாழ்வு போதாது. பொதுமக்களின் புறக்கணிப்பு, இலக்கியத்தின் எதிர்கால வாழ்வுக்கு இடையூறாகும்.*
>
> *சங்க இலக்கியம் என்றால் என்ன என்று அறியாதவரும், அந்தத் தொடரைக் கேட்டறியாதவரும் பலர். இந்த நிலை தமிழகத்தில் இனியும் நீட்டித்தல் நன்றன்று. சங்க இலக்கியம் என்றால், எமது எமது என்ற பெருமிதத்துடன் எண்ணும் நெஞ்சமும், கூறும் நாவும் இனி மிகுதல் வேண்டும். ஷேக்ஸ்பியர் போன்ற புலவர்பெருமக்களின் நூல்களுக்கு அத்தகைய சிறப்பான வாழ்வு அமைந்திருத்தலை மேற்கு நாட்டவரிடையே காணலாம்" (வரதராசனார், 2008, P. 4).*

என்பது அப்பகுதியாம்.

இத்தகு பேரறிஞர் படைத்த இலக்கிய ஆராய்ச்சி நூல்களுள் குறிக்கத்தகுந்தது 'ஓவச்செய்தி' என்னும் நூல். வேலத்து மலையின் இயற்கைச் சூழலில் தன் நெஞ் சைப்பறிகொடுத்த மு.வ. அவர்கள்,

> *''மலையின் அந்தப் பக்கத்தில் தாழை ஓடை என்ற ஓடை உண்டு. அங்கே உள்ள தாழை மரங்கள் அழகான காட்சியாக இருக்கும். சங்க இலக்கியங்களில் வரும் இயற்கைக் காட்சிகளையும் காந்தள் முதலான மலர்களின் அழகையும் உவமைச் சிறப்புக்களையும் பாராட்டுவதற்கு இந்த அனுபவம் எனக்குப் பயன்பட்டது" (வரதராசனார், 2008, P. 7)*

எனக்கூறுவதனின்றும், இயற்கையையும் இலக்கியத்தையும் இணைத்து நோக்கிய அவரின் தூய இயற்கையுள்ளம் ஒருவாற்றான் புலனாகின்றதாம். இயற்கையோடியைந்த இச்சூழலில் தோன்றியதே 'ஓவச்செய்தி' என்னும் ஆராய்ச்சிப்பெரு நூலாம்.

நூலெழுந்த சூழல்

நவில்தொறும் நயம் பயக்கும் அகநானூற்றுப் பாடல்களுள் 'அளிநிலை பெறாஅது' எனத்தொடங்கும் ஐந்தாம் பாடலை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொண்ட மு.வ., 28 அடிகளில் அமைந்த அப்பாடலுக்கு 184 பக்கங்களில் எளிய நடையில்; பல்லார்க்கும் பயன்படும் வகையில் விளக்கங்களை வழங்கியுள்ளார். "முன்னங் காட்டி முகத்தின் உரையா ஓவச் செய்தியின் ஒன்று நினைந்து" என்னும் அடிகளுள் அமைந்துள்ள 'ஓவச்செய்தி' என்னுந் தொடரையே இந்நூற் பெயராக்கியுள்ளார்.

> *"ஒரு பாட்டு; அதைக் குறித்துப் பல நாள் போராட்டம்; இரண்டு நாள் இரவும் பகலும் ஏக்கம்; மூன்றாம் நாள் மாலையில் வேலத்து மலையை அடுத்த அழகிய ஓடையில் உலவும் போது எதிர்பாராத விளக்கம்; உள்ளத்தின் தெளிவால் திறந்த பேருவகை. இவையே இந்நூலாக உருப்பெற்றன" (வரதராசனார், 2008, P. 14)*

என்பதனான் இந்நூலெழுந்த சூழலை நமக்கறிவிக்கின்றார் மு.வ. அன்றியும், இயற்கையையும் இலக்கியத்தையும் இணைத்து நோக்கிய அவர்தம் இலக்கிய நெஞ்சமும் இப்பகுதியான் புலனாகின்றதாம்.

நூலமைப்பு

'ஒவச்செய்தி' எனுந் தலைப்பு அணியப்பெற்ற இந்நூல்,

1. பாட்டும் பொருளும்
2. இலக்கியமும் வாழ்க்கையும்
3. புது விளக்கம்
4. ஓவச்செய்தி

என்னும் நான்கு பகுதிகளை உடையதாம்.

வண்மையின் காரணமாக வறுமையுற்ற குடும்பத்தலைவன் வடபுலம் சென்று பொருள்தேடிக்கொணரத்துணிந்து பயணத்தைக் குறிப்பாக மனைவிக்குத் தெரிவித்த அவன்இ பயணத்திற்குரிய ஏற்பாடுகளனைத்தையும் செய்துவிட்டு, மனைவியிடம் விடை பெறுதற்கு மனைவியை அழைக்க, அவளோ வாய் திறந்து பேசாமல் ஓவியம் போல் ஒரு செய்தியைக் குறிப்பாக உணர்த்த, மனைவியையும் கைக்குழந்தையையும் விட்டுப் பிரிய முடியாமல் கலங்கிய அவன், பிரிந்து செல்லும் முயற்சியைக் கைவிட்டான் இதுவே அப்பாடலுணர்த்தும் கருத்து.

பாட்டும் பொருளும்

'பாட்டும் பொருளும்' என்னும் முதலியற்கண், மேற்குறித்த இப்பாட்டு, நாளுக்கு நாள் அவருள்ளத்தைக் கொள்ளை கொள்ளும் கலைச்செல்வமாக விளங்கி வந்ததையும் அதனை ஆராயும் ஆராய்ச்சியில் அவர் மனம் ஈடுபட்டமையையும் உணர்த்தும் மு.வ. அப்பாட்டிற்கு அமைந்த பழைய குறிப்புரையின் நயத்தினை விளக்கி, அகநானூற்றிற்கு அவ்வுரையே முதல் மணிவிளக்கமாக இருந்து உதவியது என்றுரைத்து, இப்பாடலைப் பாடிய புலவர், பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ இப்பாடலைப் பாடிய வரலாறு, இப்பாட்டிற்கு அமைந்த குறிப்புரையின்படி அமைந்த பொருள்மயக்கம் அதுகுறித்து எழுந்த வாதங்கள் என இவற்றைச் சுட்டுகின்றார்.

தலைவன் தன் பயணத்தை இறுதிவரையில் தலைவிக்கு நேர்முகமாகவோ, மறைமுகமாகவோ அறிவித்தான் அல்லன். பயணத்திற்குப் புறப்படும்போதுதான் அவளிடம் சொல்லி விடை பெற அழைத்தான். ஆயின், தான் தெரிவிக்க வந்ததை அறிவிக்கும் முன்னரே அவள் உணர்ச்சி வயப்படுகின்றாள். அவள் முகக்குறிப்பைக் கண்ட தலைவன் "நாம் கருதியது தான் அறிவதற்கு முன்பே, இவ்வாறு பயணத்தைத் தடுக்க நினைக்கிறாளோ" (கண்ணியது உணரா அளவை நாம் கருதியது தான் அறிவதற்கு முன்பே அடி 6,7:குறிப்புரை) என எண்ணினான் என்று இப்பாட்டிற்கு அமைந்த குறிப்புரை நவிலும் இச்செய்தி பொருந்தாது என்றுணர்ந்த மு.வ. இதற்கு ஏழு வாதங்களை முன்வைத்து ஒன்றுஇ பாட்டில் குறைகாண வேண்டும் அல்லது பாட்டிற்கு வேறு பொருள் காணவேண்டும் என்பதனான் இவ்வியலை நிறைவு செய்கின்றார்.

இலக்கியமும் வாழ்க்கையும்

'இலக்கியமும் வாழ்க்கையும்' என்னும் இரண்டாம் இயலகத்து, பாட்டை உணரும் முறையை நன்கு தெளிவித்து, 'பாடிய புலவரின் உணர்வைப் படிப்பவரும் பெறுதலே பாட்டை உணர்தலாகும்' என்று அறிவிக்கின்றார் மு.வ. அன்றியும், 'கற்பனைச் சிறகு கொண்டு இந்த வாழ்வை விட்டு, பாட்டு எழுந்த காலத்தில் அந்நாட்டு மக்கள் வாழ்ந்த வாழ்க்கைக்குப் பறந்து செல்ல வேண்டும் என்றுரைக்கின்றார். எனவே, பழங்கால வாழ்க்கை நிலையை ஆராய்ந்து உணர்ந்திடில் சங்கப் பாட்டுகள் உண்மைக் கற்பனை அமைந்தவை என்பது எளிதில் விளங்கும் என்பது இவ்வியலின் முடிபாக விளங்குகிறது.

புது விளக்கம்

'புது விளக்கம்' என்னும் பெயரிய மூன்றாம் இயலில், பழங்கால வாழ்க்கையை உணர்ந்து இப்பாட்டு என்ன கூறுகிறது என்று காணத் தலைப்படும் மு.வ., அவன் நெஞ்சம்,

அவள் நெஞ்சம் என்றின்ன தலைப்புகளில் பாடலுக்கு புதிய விளக்கங்களைக் கூறி, 'ஒவ்வொரு நிலையிலும் தலைவி கருதியது இன்னது என்று உணராது திகைத்த தலைவன், அவளிடம் அமைதி கண்டு அவள் உள்ளத்தை உணராது திகைத்தான். அவளின் கண்ணீரைக் கண்டு கலங்கி, அவளின் நெட்டுயிர்ப்பைக் கண்டு தன் பயணத்தைக் கைவிட்டான்' என்று முடிபுரைக்கின்றார். ஆதலின், தலைவனின் மனம் திடீரென மாறவில்லை மாறாகத் தலைவியின் ஒவ்வொரு குறிப்பும் தலைவனின் மனத்தைப் படிப்படியே மாற்றி வந்தது. அவளின் உள்ளத்தை உணராது திகைத்தான். அவள் உகுந்த கண்ணீர் அவன் திகைப்பை வழக்கமாக மாற்றியது. அன்றியும், அவளின் நெட்டுயிர்ப்பே அவனுடைய கலக்கத்தை மேலிடச் செய்து பயணத்தைக் கைவிடச் செய்தது என்பது மு.வ. அவர்கள் இப்பாடலிற்குக் காணும் பொருள் என அறியலாகின்றது.

நினைந்த ஒன்று

'ஓவச்செய்தி' என்னும் இறுதியியலின்கண். இப்பாடலின் மணிமுடியாய் விளங்கும் 'முன்னம் காட்டி முகத்தின் உரையா ஓவச் செய்தியின் ஒன்று நினைந்து' என்னும் அடிகளை விளக்க முனைந்த மு.வ. அவர்கள் இவ்வடிகளுள், தலைவி ஓவியச் செய்தி போல் நினைந்து நின்ற 'ஒன்று' என்ன என்பதனை ஆய்தற்கு எடுத்துக்கொண்டு, உள்ளப்பிரிதலையும் அப்பிரிதல் தரும் உயிர் துயரத்தையும் நன்கு விளக்கி, "தலைவன் பிரியும் போது மீண்டும் இவரை எப்போது காண்போம்? என்று தலைவி நினைந்து கலங்கினாள்; கசிந்துருகினாள்; ஓவியச் செய்தி போல் உணர்த்தப்பட்ட அந்த 'ஒன்று இதுவே ஆகும்" என்பதனான், 'ஒன்று' என்பதற்கு அவர் தந்த விளக்கமும் நயமும் உள்ளங் கொள்ளை கொள்வதாம்.

முடிநிலை

இருபத்தெட்டு வரிகளைக் கொண்ட ஒற்றைப் பாடலைப் பல்லாற்றானும் ஆய்ந்த மு.வ. அவர்கள், வடபுலப் பயணத்திற்குத் தலைப்பட்ட தலைவனின் உள்ளத்து உணர்வுகளையும் மீண்டும் தலைவனை எப்போது காண்போம் என்று அந்த ஒன்றை நினைந்து உள்ளம் வருந்திய தலைவியின் உள்ளப் போராட்டத்தையும் புதுவது கிளக்கும் பான்மையிலான தம் அரிய விளக்கங்களால் நம் மனக்கண்முன் விரியச் செய்த மு.வ., ஒளிமிக்க ஒரு முழுமணியினைக் கலைத்துறையிலும் வாழ்க்கையிலும் இருளைப் போக்க வல்ல தூய ஒளிபடைத்த சிறந்த விளக்கம் அமைந்த இப்பாடலைப் பன்முறை போற்றிப் புகழ்ந்து, அவர் நல்கிய இலக்கிய இன்பப்பரிசே ஓவச்செய்தி என்பது தொள்ளிதின் விளங்குகின்றதாம். அன்றியும், ஒற்றைப் பாடலை எடுத்துக் கொண்டு, இயற்கையோடியைந்த தம்முடைய இலக்கிய உள்ளம் இனிது புலனாகுமாறு, இருநூறு பக்கங்களில் விளக்கங்கள் வழங்கியுள்ள அவர்தம் இலக்கியவளத்திற்கு ஓவச்செய்தி எனும் ஒரு நூலே பல்லாற்றானும் சான்றுபகன்று கொண்டிருக்கின்றது எனல் வெள்ளிடைமலையாம்.

References

Balasubramaniyan, C. (1994). Dr .MU.VA. vin sinthanaivalam, Chennai: Paarinilayam.

Vardarasanaar, Mu. (2008). Ovachithi, Chennai: paarinilayam.

Vardarasanaar, Mu. (2008). Palanthamil ilakkiyathil iyarkai, Chennai: Paarinilayam.

Vardarasanaar, Mu. (2008). Nedunthogai virunthu, Chennai: Paarinilayam.

Vardarasanaar, Mu. (2008). Nedunthogai selvam, Chennai: Paarinilayam.

Vardarasanaar, Mu. (2008). Kurunthogai selvam, Chennai: Paarinilayam.

Vardarasanaar, Mu. (1969). Engal oor velam, Chennai: Anantha Vikadan.